

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante H

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

ostendit vicē. ceteris ordib⁹ hoies gnavi r̄ idustrii p̄ti i aſiā ne
 gociat: q̄b⁹ abñtib⁹ vos cōsulē obbetis: p̄ti eoz i ea puicia pecu
 nias magnas collatas hñt. Lōpōit q̄ ignau⁹ er̄ i r̄ gnav⁹ siue
 er̄ i nau⁹ i i g mutata. a nauis. n. r̄ gnav⁹ d̄r̄ h̄ p̄pe nau⁹. gna
 u⁹ v̄o p̄ affūptōez g. Dicit⁹ nau⁹ celer r̄ strēu⁹ a nauū celeritate
 Ignauit ignaz fecit. Aſtra. In parte inferiori hic iplicabit caput
 fateor: sed ſepe ignauit fouem in ſpe expectatio.

Ignoro as. pe. p. nescio r̄ ab ignarus fit: q̄b⁹ ab i r̄ gnarus cōpo
 nit. h̄ ē nesci⁹. Sgnarus v̄o idē ē q̄b⁹ ſcius ac pitus. Lol. in p̄ſa.
 Armox ac militie gnaros. De ignarus. Ter. i Lu. Impudēs
 harū rez ignarusq̄ oium. Li. Neq; enī tāte difficultatis erā
 ignarus. Uirg. p̄ imemor p̄ſuit. O ſocij neq; ignari ſumus
 an̄ maloz. Et alibi. p̄ eo q̄b⁹ ē alr̄ diſponēs: aut q̄ſiā ignaruz
 n̄ ſis deus appulit ois: Ab ignoro fit ignoratio r̄ ignorātia.
 S; ignoratio ad actū r̄ r̄ ptinet q̄ penit⁹ nescit: nec ſciri p̄t
 niſi p̄dat: vt Li. li. iij. of. Quotus enī q̄ſq; repit q̄ ſipunitate r̄
 ignoratiōe ois: p̄poſita abſtinere poſſit in iuria. Ignorantia
 v̄o ad igenij humani vitū ptinet p̄t q̄n̄ q̄s p̄ ignorātiāz nō
 ſatis itelligi quid faciat v̄l dicat. Aliqñ ēt ſine humani igenij
 vitio eē p̄t ignorātia: vt ſi q̄s nesciat ea q̄ ad ſe non attinent
 Dic tū bay rez ignorās erit: r̄ ignorantia bay rez h̄ere diceſ
 r̄ p̄ ignorātiā eaz dicet aut faciet ſterdū ea q̄ ſi ſciet nō dice
 ret neq; faceret. Quo q̄dē mō accepſiſſe puto. Li. i. L. cū vi
 rit: vt i fabulis q̄ aliqua diu p̄ ignorātiā ſtirpis gñis i famula
 tu fuerunt. Ignorantia nō ignoratōez dicit ſe reoz magis p̄
 hoies q̄ ignorātes erāt ſtirpis illoz q̄ p̄ ipm̄ genus ſtirpis
 q̄b⁹ ignorabat q̄ſi ſi hoies id reſcuſſent nō illos i famulatu
 eē p̄miſſent. Hec at d̄ſia ſit: q̄n̄ ignoro variē ſumit: vt ſi oi
 cam h̄ ignoro: r̄ cā ſit: q̄ id nō prodiſ mibi. Tūc q; hm̄oi cā
 nō ex me puenit: ſ; ex re q̄ nō prodiſ mibi: recte ignoratio d̄r̄
 Alio mō hoc ignoro r̄ cā ſit: q; nolo aut nequeo id app̄bende
 re ēt ſi prodat mibi. Aut iō hoc ignoro q; ad me id non atti
 net p̄pea nō id q̄ro ſcire. tūc h̄c ignorātia dicēda ē nō igno
 ratio: q̄n̄ ad hois perſonāz q̄ id ignorauit hoc magis ptinet
 q̄ ad re q̄ ſciri p̄nitus nō poſſet. v̄n̄ d̄o. Impudens per ſe.
 Ignarus p̄ alios. Ita r̄ nos dicimus. Ignorās per ſe. Ignar
 us per alios. Et ignorātia per ſe: ignoratio per alios.

Ignorabilis: qui non cognoscitur. Plau. Quis hic est qui ocu
 lis obuiam ignorabilis obicitur.
 Ignobilis d̄r̄ gnotus. Uirg. li. viij. Solus ibi r̄ ſpluis italis igno
 bilis enī. Eriget. Aliqñ d̄r̄ ſtultus: vt ignobile vulgus.
 Ignomines. qui laude r̄ gloria carent q̄ſi ingloziſ illaudati.
 Ignomina nois nota. Li. li. iij. de repu. Itaq; cū ois ea iudica
 tio verſet tñmō in noie aia d̄uerſio illa ignomina dicta eſt.
 Lōponit enī ex i r̄ nomē ḡ iterpoſita q̄ſi h̄ nomē. Nā nomē
 r̄ ignominia d̄ia ſūt q̄uis ſit r̄ bonū nomē r̄ malū nomē: tñ
 nomē ſimplr̄ p̄ honore ēt ſumit: vt Li. i. dicare v̄ ſic ſcribēs
 Tbermo. Dñdi graues te ſuſceptuz in iūmicitias ſi adoleſcēs
 potēs r̄ nobilis ignominia affectus eē. Et hercle ſine dubio
 erit ignominia. Habes enī neminē gradu ſuperiorem.

Ignosco is. gnoui tū. valde noſco r̄ oiſco. Auger enī hic in Uar.
 Uos q̄ in theatrū voluptatē aurib⁹ aucupatū occurrifſis do
 mo adefte: r̄ a me q̄ ſerā ignoſcite domū vt feratis a theatro
 lras. Aliqñ ignoſcere ē veniā dare r̄ excuſatū h̄ere: vbi in p̄
 uatua ē q̄ſi nō agnoſco errozē. Li. ad Lega. i. i. i. Nā r̄ p̄teri
 tis ignoſcis r̄ cedita futura. Lac. li. v. poſuit p̄ nō cognoſco
 r̄ nō itelligo. Tū q̄d legerint ignouerūt. Hel. li. i. Lōtra p̄iaz
 inq̄t Li. arma p̄ amico ſumēda nō ſūt: h̄ p̄fecto nemo igno
 uit. i. nesciuit. H; hoc v̄bū participia ignotus r̄ ignotuz. Lic.
 in Lato. Ignotuzū alteri q; p̄t: alteri q; tutorē ſecutus eſſet.
 Lato li. v. orig. Qd̄ eoz nemo mibi ignoturus eſt. Quidā tñ
 h̄ regulā a p̄nti tpe h̄ derinatu p̄tulerūt ignoſcituz. Diſo fru
 gi. li. i. ſ. annal. Quocūq; deliq̄ſſet ignoſcituz affirmabat.
 Ignotus incognitus. i. qui ignoratur. Interdum ponitur pro in
 ſcio hoc eſt pro eo qui ignorat. Quinti. Ne quis tamen erret
 ignotus non eſt ſilij mei nouerca ſed mater. i. ignorans.

I ante H
 Ibeſus pe. p. ē. ſūt at tres ſyllabę gręcę i Ἰβος. Hębreū nomē

eſt q̄b⁹ apud nos. Saluator noſter d̄r̄: q̄b⁹ conuenit regionē r̄
 ouibus qui ſalutem ſequentibus ſe p̄p̄tis oarent. v̄n̄ de legi
 mus in libris moſij q; Auleſ filius cum electus eſſet
 ouz populi cōmtrato noie de Aule Ibeſus cognominatus
 eſt: qui adductum de terra egypti p̄p̄lin r̄ de erroibus h̄ere
 mi liberatum in terram repromiſſionis induxit.

I ante L

Iba vel Iba ſiſla in mari thurico diſtās a cōnenti decē milli
 bus paſſū. De q̄ Ply. reſert hoc eē mirū q; in altis regionib⁹
 bus effoſſis metallis terre ſunt vacuę: apud Iba ſublata re
 naſcunt: r̄ rurſum de eiſdē locis effodunt. De q̄ Uirg. li. i.
 inſula inextauiſtis chalybem gñoſa metallis.

Ille cū emphati dicit per eminentiā. Ter. in an. Hic ille eſt. Sic
 dicimus. Archyas ille terrenus. Aliqñ ponit ad maiorē
 exp̄ſionē. Uirg. Ille ego qui quōdā gracili modulatus aue
 na Larmē. Aliqñ ponit p̄ is: vt apud aplm̄. Nō qui ſep̄ſus
 cōmēdat ille p̄batus eſt: aliqñ pro adnerbio loci. Uirg. Ili
 mea triſta ſata. Degenerēq; neoptolemi narrare memento
 i. illic. aliquando pro ibi. Ter. in p̄hor. Dum ſedemus illi in
 terminē. vide etiam in dictione ſis.

Ile p̄ ſimpler Iſtę id q̄b⁹ in ſūma pte collatū eſt in boie r̄ colum
 gręcę d̄r̄. v̄n̄ colici dolores in craſſionibus intefſtinis.

Ilia oz ſumunt pro ea parte quā gręci ab inanitate reſerua
 r̄ q; ſlacida ſit et λαιονα vocat. Lelſus li. iij. Iſta ilia ter
 coras r̄ pubē in imo vētre poſita ſūt. Lactes ſunt gracilio
 ſteſtina: q̄ tria ſūt. Tenue Zeimū Piluros. Id q̄b⁹ zeimū d̄r̄.
 Uarro ilā ſue Hirā vocauit. S; hoc de ilibis interiozibus
 intelligit q̄ ſūt arterie q̄dā. Ply. lib. xi. Inter eas r̄ aliu arte
 rie ad pubē tēdētēs q̄ ilia appellant. S; exteriora ilia latius
 patent. Nā ea pars q̄ maxime reſpiratiōe in lateribus con
 cutitur: hoc noie compendit. Perſi. Ila ſubter ecum
 vulnus habes ſed lato baltibus auro protegit. Et eſt hoc no
 men tam ſecundē q̄ tertie declinationis. Lelſus lib. iij. De
 inde ſuper rectum intefſtinū progrefſa iliſe ſemine latera ſua
 conuertit. Juno. Uis ſrater ab ipſis ilibus. Ab iliſis ilioſus vi
 citur qui iliozū dolozē laborat que a gręcis lagonon ponon
 qui eſt alius: q̄ laterum hoc eſt pleuritus.

Ilia. e. dicta eſt Romuli r̄ Remi mater.
 Ila ab Iria ſit quo nomine vt eſt apud Feſtuz tenuiſſima pars
 rei ſue pellicula ſignificatur. Uarr. ſcribit ilam eſſe ſarcam
 nis genus ab ilo dicta. i. minima.

Ileos gręcę et λαιος morbus gracilioz intefſtini. Unde Ileoſi
 qui laborant eo morbo.

Iliū regia pami ſuit q̄ a Troia a noie regiōis mioziſ aſie cogno
 miata ab Ilo Troi regis filio. Dēā ēt Ilios. Qui. li. i. i. me.

Postq̄ alta cremata eſt ilios r̄ danaas pauert p̄gama flāmas
 Ilias. a q̄b⁹ Homerū opus clariffimū. Iliade Troiani oñr.

Iliacus. a. um. pen. cor. q̄d eſt ex Ilio. r̄ p̄p̄ie Iliacus qui in ilio
 natus eſt. Iliensis q̄ alibi ortus in Ilio negociatur. Et Iliac
 us qui ex iliſis laborat: qui r̄ ilioſus vocatur.

Ilione nomen proprium filie Priami.

Ilioneus nomen propziū viri troiani apud Uirgilium.

Ilex generis cōis qui ſine lege vel extra legem viuit. Plau. in
 perſa. Impure inhoneſte viuit illex.

Ilex ilicis per ſimpler i r̄ generis ſemini. arboris genus. Uirg.
 Talis erat ſpecies auri frondentis opaca ilice ſic leui crepi
 tabat bzactea vento.

Iliceus. a. um. quod eſt materiatum ex ilice. Sta. lib. vi. the. Oz
 niq; iliceq; trabes metuendaq; ſucco.

Iligneus: ſiue ilignus. a. um. idem quod iliceus. Teren. in adel.
 Lectulos ilignis pedibus faciendos.

Iliberis ciuitas prouincię narbonenſis vt Ply. r̄ Pompo. ſcri
 bunt. Nanc quidam eſſe aiunt que nunc granata dicitur lo
 ge clariffima vrbium occidentis erepta nouiter mauritanis
 regibus auſpiciis regum hispanię.

Ilatebro as. pe. cor. quaſi intus abſcondo. Cecil. Arma pleriq;
 abijciunt atq; inermes illatebrant ſeſe.

Illetabile quod non eſt letum Uirg. lib. iij.